

י"ז בטבת תשפ"ה, 17.1.25

ציור על מיגונית - אפרת עפרוני ודני הרץ

בחומר ובלבנים

שבת פרשת שמות
הדלקת נרות - 16:42, יציאת השבת - 17:41
גיליון 1645

זמני תפילות השבת

מנחה וקבלת שבת - רבע שעה אחרי הדלקת נרות

שבת:

06:30 - מניין מקדימים בבית הכנסת

08:00 - בין המניינים - משנה תורה לרמב"ם

שיעור מפי הרב אילעאי

08:30 - מניין מרכזי - בבית הכנסת

13:30 - מנחה גדולה

שעת "מנחה קטנה" כשעת הדלקת הנרות.

מנחה בימות החול בבית הכנסת - בשעה 16:55

מזל טוב!

אתאר וכפיר דאני
אהוצת הבן

זרכית וצביקה שריד
ולא האספה
אניסאי דוד ישרא
בן חן ואירן לבנה

אסנה וישיב תרה,
ולא האספה
אהוצת הנכר,
בן אניצן וסוכ

אנחמה יהושע
אבר המצווה על הנכר דוד
בנס על אתי והאר יהושע

"בין המניינים" שיעור במשנה תורה לרמב"ם

החל מהשבת הקרובה, נקיים בשבת
בבוקר, בשעה 8:00, שיעור
במשנה תורה לרמב"ם.
השיעור יתקיים בקומת הביניים
בבית הכנסת
מוזמנים ומוזמנות
הרב אילעאי.

להתראות במחאות

- מסיבת בת המצווה של הילי ברלב
תקיים, א"ה, ביום רביעי, כ"ב בטבת
(22.1).
- מסיבת בת המצווה של יערה לב, תתקיים,
א"ה, ביום שני, י"ב בשבט (10.2)

על קסמים וגאולה

פרשת שמות

לאֱלֹהִים - "לָמָּה הִרְעָתָה לָעַם הַזֶּה? לָמָּה זֶה שְׁלַחְתָּנִי? וּמָאֵז בְּאֵתִי אֶל פְּרַעַה לְדַבֵּר בְּשִׁמְךָ הִרַע לָעַם הַזֶּה וְהֵצֵל לֹא הֵצֵלְתָּ אֶת עַמְּךָ".

אנו, שמכירים את סוף הסיפור, יודעים שזו רק ההתחלה. אבל באותו הרגע, לבני ישראל שעובדים שנים בפרך, אין סבלנות רבה כל כך. יתכן שהדבר נובע מעצם יניקתם מתרבות מצרים - תרבות של

קסמים ואותות. כפי שנראה בהמשך, גם חרטומי מצרים יכלו לעשות אותות ומופתים, להפוך מטה לנחש ומים לדם - שינויים מהירים הנעשים בהינף מטה, מציאות שמשתנה ברגע

על ידי קסמים ולהטוטים. אולי זו הסיבה שאלוהים שלח את משה לבני ישראל עם "טריקים" כאלה בדיוק. לפי הכתוב, זה מה ששכנע אותם באמיתות דבריו של משה: "וידבר אהרן את כל הדברים אשר דבר ה' אל משה, ויעש האתת לעיני העם ויאמן העם". בני ישראל, אשר ינקו מהתרבות המצרית, התרשמו יותר מכל מהקסמים שביצע משה. הם ציפו שהצלחתם תהא באותו האופן - כפי שיד יכולה להפוך למצורעת בין רגע - כך גם גאולתם יכולה לקרות בנקישת אצבעות.

אך כאן אנו למדים שיעור חשוב. אולי נחש יכול להפוך למטה בהינף יד, ומים יכולים להפוך לדם באבחה. אך לא ניתן כך, ברגע, להפוך את ליבו הקשה של האדם לרך. כדי לשנות לב, דרוש תהליך ארוך ומורכב. הגאולה שמציע משה, איננה פתרון אינסטנטי, אלא הכנה רבת שלבים לקראת שינוי כלל עולמי - לקראת יצירתו של עם ישראל.

סבלנות לתהליכים היא אתגר לא פשוט בתקופה המודרנית. בעולם החדשות והרשתות החברתיות. חשוב לזכור כי כך היא גאולתן של ישראל - קמעא קמעא.

בתקופת הראג' הבריטי, כשהאימפריה הבריטית שלטה בהודו, השלטון גילה דאגה מהתרבות אוכלוסיית נחשי הקوبرה המסוכנים בדלהי. לצורך טיפול בבעיה, הוצע פרס כספי לכל מי שיביא נחש קוברה מת למשרדי הממשלה. בהתחלה התוכנית עבדה, אך אט אט אזרחים רבים הבינו שהם יכולים לגדל קוברות בעצמם, ואז להרוג אותן ולקבל את הפרס הכספי, וכך עשו.

כשהשלטון הבין את המצב שנוצר, הוא ביטל את מדיניות הפרסים. בתגובה לכך, ומכיוון שלא היו צריכים בהן יותר, המוני אזרחים שיחררו לחופשי את הקוברות שגידלו

בעצמם, וכך, בעיית הקוברות בדלהי רק החמירה. הסיפור הזה הוא מקור המונח "אפקט הקוברה", שטבע הכלכלן הגרמני הורסט זיברט, והוא נועד לתאר מצב בו פעולה שמטרתה לפתור בעיה - רק מחמירה אותה. אפקט הקוברה נוצר פעמים רבות במקרים בהם, בניסיון למציאת פתרון, מתעלמים מנסיבות שונות העלולות להשפיע על התוצאה, כמו חוסר הבנה של התרבות או חיזוי שגוי של התנהגות המשתתפים.

נראה שגם משה חווה את אפקט הקוברה בפעם הראשונה שניסה לשפר את מצבו של העם היהודי. בסוף פרשתנו, לאחר שמשה ואהרן מגיעים לפרעה ומבקשים להוציא את בני ישראל לשלושה ימים למדבר, פרעה מסרב ואף מגדיל לעשות, ודורש להקשות את העבודה ולמנוע את התבן שהגיע לבני ישראל מהמצרים. זאת, בתואנה כי העם העברי עצלן, ואם הוא מחפש הפוגה - כנראה שיש לו יותר מדי זמן פנוי.

שוטרי ישראל מאשימים את משה ואהרן על שבמקום לשפר את המצב כפי שהבטיחו, הם החמירו אותו. משה מפנה את האצבע המאשימה

"הגאולה שמציע משה, היא איננה פתרון אינסטנטי, אלא הכנה רבת שלבים"

רק מילה בעברית / על פי שיחה שנערכה עם יניר מרמור במסגרת "מבט לקהילה"

להמיר הקלטה לטקסט. ניתן כבר היום להקליט ישיבות, שיעורים, קטעי וידאו, (וכמובן לתמלל הקלטות של ראיונות ל"מבית"), והתוצאה הולכת ומשתפרת ככל שמשתמשים בה יותר.

האתר מעדכן את התקדמות המיזם, ולפי הכתוב בו עד כה הם שחררו לציבור מאגר של מעל 15,000 שעות גולמיות של תוכן מוקלט, הכולל מעל 5,000 דוברים.

מטרת המיזם היא לספק מידע כזה ברמה גבוהה, ובצורה שתאפשר שימושים מסחריים בו, כדי לעודד חברות לתמוך בעברית באותה האיקות בה הן תומכות באנגלית.

של אדם ומכונה. לכן היזמים פנו לציבור להירתם למשימה, להאזין לקטעים קוליים ולתקן את השגיאות שנעשו בתמלול הקיים. ככל שיותר קטעים עוברים תהליך של תיקון, כך המחשב "לומד" את השפה, ו"לומד" את ההסתברות של כל מילה בתוך הקשרים מסוימים (למשל, אם המערכת תמללה באופן שגוי קטע קול על ספורט, במלים: "התוצאה היתה תיקון", והאדם שיאזין לקטע יתקן ל"תיקן", המערכת תקלוט שההסתברות למילה "תיקן" בתחום הספורט היא גבוהה, ותזוהה אותה ביתר קלות).

באתר של ivrit.ai יש אפשרות

מי שקורא טקסטים בעברית ה מתומללים באופן אוטומטי על ידי בינה מלאכותית, נחרד מכמות השגיאות.

הסיבה למצב הנחות של התמלול בעברית יחסית לשפות אחרות, היא שזה לא השתלם לחברות הגדולות לפתח את הכלי הזה בעברית, בגלל מיעוט יחסי של משתמשים בשפה, מיעוט חומר בעברית זמין במחשב, וקשיים ייחודיים לתמלול השפה העברית, כמו ניקוד ותחביר ייחודי.

למצב המתסכל הזה מנסה חברנו, יניר מרמור, לתת מענה במסגרת יוזמה שנקראת ivrit.ai.

יניר הוא סטודנט לתואר שני במדעי המחשב, שמתמחה במכון ויצמן בפיתוח אלגוריתמים, ותחומי המחקר שלו כוללים למידת מכונה ועיבוד שפה. יחד עם עוד שלושה "משוגעים לדבר", הם מנסים ליצור כלי בינה מלאכותית שיספק תמלול עברית ברמה טובה, כפריקט לטובת הציבור, ללא מטרות רווח.

המחסום העיקרי שעמד בפניהם הוא הקושי באיסוף כמויות מידע גדולות בעברית, עליו יכולים כלי הבינה המלאכותית "להתאמן". לכן הצעד הראשון של הארבעה, היה לקבל רשות מכמה שיותר ארגונים, להשתמש בחומר המוקלט שלהם כבסיס למאגר קולי. לשמחתם, נענו להם יוצרי הסכתים, וגופים כגון מכללת הרצוג, האוניברסיטה הפתוחה ועוד.

למידה של מחשב היא בשילוב

תמלול בעזרת ivrit.ai

נור קובץ למאן או לחץ לבחירת קובץ

הקלטת מידע לטובת אימון הבינה

9	16	36:30
דירוג	סה"כ הקלטות	סה"כ הוקלט

יניר עם שניים משותפיו למיזם

תמונות חדשות במשק הילדים

החלונות", מציינת נירית, "אך המראה כבר מקסים, והלוואי שבקרוב נזכה להוסיף גם את יונת השלום עם עלה הזית".

סרטים מצוירים ורעיונות מהרשת, ביצעו צוות המשק יחד עם בנות השירות של "בית בקבוצה" - חושן ומעיין. סבא צבי אפרתי סייע במדידות, בבחירת העץ וביצירת הלוחות, ואמנון כץ ואביעד מוזס סייעו בתלייה ובחיבורים. זאת, כחלק מהתפיסה שמשק ילדים הוא מקום של הקהילה, שהורים וסבים לוקחים בו חלק פעיל".

"אמנם טרם השלמנו את איטום

אם עברתם לאחרונה ליד משק הילדים, הבחנתם בוודאי בחידוש מרענן במראהו החיצוני - ציורים צבעוניים המתנוססים על "תיבת נח".

את פרויקט הציור הובילה תהילה, בת השירות הלאומי, שעובדת כבר שנה שנייה במשק הילדים.

"רשמנו לעצמנו שאחד מהפרויקטים השנה יהיה לשפר את החזות החיצונית של משק הילדים, ובחרנו בתיבת נח, שהשנים נתנו בה את אותותיהן", מספרת נירית, "למזלנו זכינו בתהילה, שהיא בעלת כישרון אמנותי.

ביצוע הפרויקט ארך כחודשיים, וקדם לו תכנון קפדני, החל בבחירת העץ והצבעים המתאימים, כדי שהציורים יחזיקו מעמד לזמן רב, וכלה בתלייה של התמונות הגדולות. את הציורים, שנעשו בהשראת

מזמור לתודה / שמשון גוטליב

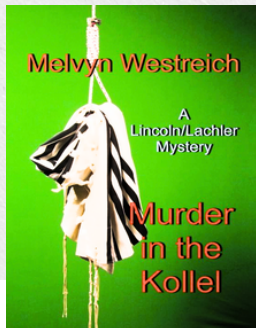
נציגים מעיריית נתניה, נציגים מהנהגת תנועת הקיבוץ הדתי, נציגים מקבוצת יבנה, ביניהם אסף בית אריה, שלקח על עצמו כבר בימים הראשונים את תקומת רפת עלומים, ועוד רבים וטובים שסייעו ועדיין מסייעים לקהילת עלומים לצמוח מחדש. מחיאות הכפיים לא היו בכדי.

לערב הוזמנו כל מי שהיו לצד הקיבוץ לאורך השנה הקשה, והיו עוד רבים, האנשים הטובים באמצע הדרך שתמכו וסייעו, רבים שירדו דרומה וסייעו בשיקום החקלאות והמשק. לאט לאט שבו המערכות לפעול, השדות הושקו מים חיים ושוב להוריק, המפעל קלט ירקות ואחר כך עם לא מעט קשיים חזרו המשפחות ורוח חיים מנשבת. התקווה הרימה ראש.

במסגרת "מזמור לתודה" עלו כולם על הבמה המרכזית. צוותי בתי המלון בנתניה - ליאונרדו ואיילנד,

ביום חמישי לפני שבועיים התקיים בקיבוץ עלומים ערב מרגש, תחת הכותרת "מזמור לתודה", ערב בו קיבוץ עלומים עצר ואמר תודה גדולה. תודה לחבריו, שסיפור שובם לבית אותו עזבו מצביע על חוסן קהילתי במובן הכי גדול שיש. זה הבית האהוב אותו עזבו בסערה, בחטף ובפחד, ואליו חזרו נחושים להעמיד אותו שוב על הרגליים. הלב של הישוב חזר לפעום, רובה ככולה של האוכלוסיה חזר הביתה, כשפניה להתחדשות ולהתחזקות, לקליטת משפחות חדשות ולהרחבה.

ליצור עולם חדש יש מאין

על סדרת הספרים הבלשיים של מויש וסטרייך / מרים שליסלברג

דרך עיניו של שמעון, שחוזה אותם בפעם הראשונה.

למרות פרשיות הרצח, הספרים הם קלילים ולא קשים לעיכול. בכוונה תחילה אין הרבה דם ואלימות, למרות שמספר פעמים בני הזוג מוצאים את עצמם במצבים של סכנת חיים. הדו-שיח ביניהם הוא בנימה חברית ומבדחת, ומוסיף הרבה לאווירה של הספר.

שאלנו את מויש כמה זמן לוקח לו לכתוב ספר. הספר האחרון, כך הוא אומר, לקח ארבע שנים, כי אחרי ההתלהבות והכיף ביצירת הדמויות והעלילה, יש הרבה עבודה שחורה ופחות מוטיבציה. מויש ציין שיש קטעים בספר שהוא שיכתב 50 פעמים, עד שהיו לשביעות רצונו!

עוד בעיה רצינית היא ההוצאה לאור והפרסום של הספר. קשה מאוד למצוא בית דפוס שמוכן להוציא לדפוס ספר של סופר לא ידוע, ובמיוחד כשאינו לו סוכן שיחזר על הפתחים. כיום יש פתרונות של "Direct publishing" – הוצאה ישירה, דרך אמזון. בעבר היה צורך להדפיס מספר מינימום של ספרים, וזה עסק יקר. כיום אפשר להכין ספר וירטואלי, שמוכן להדפסה כאשר מתקבלת הזמנה. מויש שולח את הספר, שנשאר שמור באמזון, והם מספקים הרבה עזרה טכנית לסופר. בסופו של דבר כל אחד יכול להזמין את הספר, אפילו עותק אחד, ולשלם קצת פחות מ-100 ש"ח, כולל משלוח.

איך אפשר לדעת שבכלל קיים ספר כזה? מויש פרסם מודעות על הספר בכמה כתבי עת יהודיים בארה"ב, וכמובן מפיץ לכל קרוביו ומכריו. לא קל להגיע לתודעה של הציבור. אין למוישי ציפיות לרווחים, אך הוא ישמח אם יידע שקוראים את ספריו. אז ספרו לכל קוראי האנגלית על ספרי הבלשים הנחמדים של הסופר Melvyn Westreich!

נ.ב. יש עותקים של שלושת הספרים הראשונים בספריה האנגלית שלנו, במתקן שקרוב למעלית.

מוישי וסטרייך הוא איש אשכולות. בנוסף להיותו כירורג פלסטי, שעבד שנים בבי"ח אסף הרופא, ומייצץ ארצי לבעיות הקשורות לברית מילה, היו לו הרבה עיסוקים ותחביבים, כמו כתיבת מחזות, ומשחק על הבמה בחוג הדרמה המקומי. הוא מטפח את הבוסתן, וגם אוהב לטייל, לבשל, לצלם - ועוד היד נטויה.

פחות ידועה היא העובדה שבשנים האחרונות מויש גם כתב סדרה של ספרי בלשים, ובימים אלה הוא מסיים את כתיבת הספר השלישי בסדרה. בנוסף כתב "רומן רומנטי". הספרים כתובים באנגלית, ויש להניח שלא כולכם תתפתו לקרוא אותם. אבל אפשר להמליץ למי שכן.

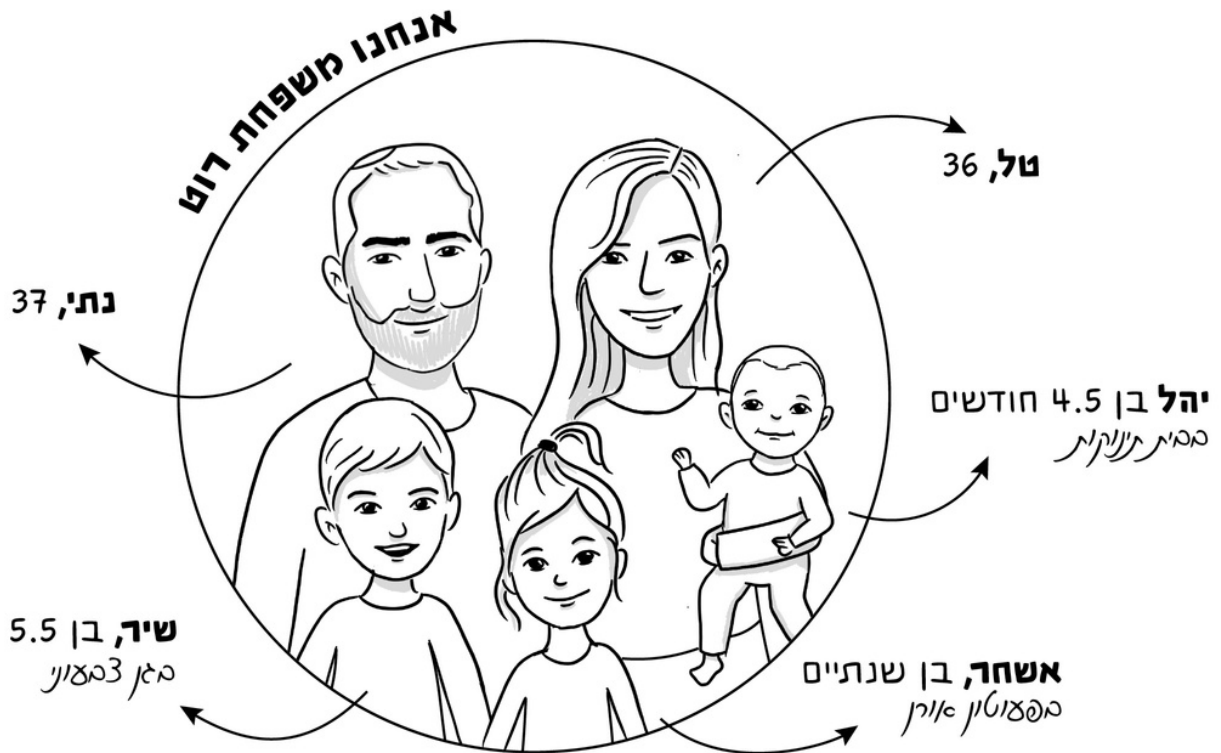
מוישי מעיד על עצמו שתמיד אהב לכתוב. בבני עקיבא כתב מערכונים קומיים לעת מצוא, ואף הופיע בהם. לפני כשמונה שנים הוציא את הספר הראשון בסדרה הבלשית. שמו: "Murder in the Kollel" (=רצח ב"כולל") רומז על הרקע היהודי. פוגשים בו את הזוג שיפתור מעכשיו את תעלומות הרצח גם בספרים הבאים.

מוישי מודה שהצד הכי מדליק בכתבה של ספר כזה, הוא ליצור עולם חדש יש מאין. הגיבורים שלו הם שמעון לינקולן, שוטר בכיר בעברו שחזר בתשובה לא מזמן, לומד בישיבה, ועובד בתור חוקר פרטי. מולו עובדת דפנה לכלר, אלמנה חרדית עם שני ילדים, שהיא, במקרה, גאון במחשבים, ובעזרתה הרבה מצליחים בני הזוג להגיע לפשר הפשעים שנחקרים. הקשר העסקי ביניהם הופך עם הזמן לרומן, כמובן. (הוא רווק חתיך, היא גם מבריקה, גם יפהפיה, וגם טבחת מעולה).

ברקע של הסיפורים יש תיאורים רבים מעולמם של שומרי מצוות - שמירת שבת, כשרות, תפילה, לימוד - בקיצור, עולם שמוכר לנו, אך לא לכל קורא מזדמן. הספר הרביעי, "The Murders of Zion", מתרחש בארץ הקודש, כשהזוג יוצא לטייל ולנפוש, אך בו בזמן עוסקים בפתרון של מספר מקרי רצח. ישנם תיאורים רבים של מקומות בארץ,

של מי את/ה?! מדור בתליטה

איור: מנור אורן

קר שם בחוץ:

הצענו לקיבוץ מערכת בתיה, שהיה
הבית שלנו במשך כחמש שנים.
היה לנו בסך הכל נעים שם, אבל החלק הקהילתי
היה ממש חסר וידענו לקיבוץ נעבה כזה בגדול

בבית שלנו תמיד תמצאו:

קפה! (ומשלח טעים איד)

כוח העל שלנו:

נני הוא אף בהכשרתי,
וצה בהחלט מצוי איתנו
באנו מעט מצבים גדולים וקטנים

אנחנו על המפה! היבנאית

טל- הבת של נורית ודיויד וואל,
אחות של יפעת כהן ויניב וואל,
נכדה של יוסק'ה וצפרה צמיר
ובגדול, לייבת אחמולה הגדולה
של וואל/צמיר/בית אריה

נני נולד וגדל בקיבוץ כפר עציון

המקום שלנו בקיבוץ:

הרכבת של סבא דיוויד!

נעים להכיר!

אילנה פרץ ז"ל

דברי הספד מפי ניר יעקבי

נגעת בכל כך הרבה אנשים וכן, גם מהילדים, הנשמות הטהורות האלו, מדברים אותך במילים הפשוטות והנוגעות שלהם. בערב שבת, הבת שלי, ילדה בת 5 מגן צבעוני, תיארה "שאת יפה", וסיפרה איך היית ניגשת אליה בכל פעם שביקרת בגן, והיית מלטפת אותה בעדינות בשיער.

בחרתי בפניצטה סיפורים מכל מה שזרם אליי. סיפורים שמייצגים

אילנה פרץ, ממרכז שפירא, שימשה במשך כשלוש שנים כרכזת הגיל הרך בקבוצת יבנה

מעט ממה היית בשבילנו ושהייתי רוצה לחלוק כאן עם הציבור:

אחת המטפלות שיתפה על הפעם שהיא הייתה על סף קריסה ואת זיהית, סגרת את הדלת, חיבקת אותה חזק, ולחשת לה באוזן: "זה קטן עלייך".

זוג ההורים, שסיפרו לי, שרק דרכך ורק בזכותך הם הבינו שהם זקוקים להדרכה ועזרה חיצונית, ואת שינית להם לטובה את כל המצב המשפחתי.

וסיטואציה אחרת שסיפר לי חבר קיבוץ ושקרתה לאחרונה, בחנוכה. מסיבה קטנה בפעוטון. במקום לקנות סופגניות, ולמרות כל העומס שיש עלייך, התעקשת להכין בעצמך ספינג'ים. אותו חבר קיבוץ נשלח להביא אותם מהבית שלך, הוא מצא אותך בבית, עומדת ומטגנת. במקביל מארחת חתן (שאת לא כל כך מכירה) + 5-6 חברים בהתארגנות לחתונה... הוא סיפר לי שנתת לו מגש מפוצץ בספינג'ים למסיבה, ועוד 3 בצלחת נפרדת, בשבילי, ועוד 3 בצלחת אחרת, לחברת קיבוץ, אמא של עובדת שלך, שזכרת ש"מאוד אוהבת ספינג'ים"... מי עושה דברים כאלה!?

היום אני אאלץ לעשות משהו שדחיתי עד עכשיו, וזה להיכנס למשרד שלך, המשרד הזה כל כך שלך, עם פק"ל קבוע של תה ועוגיות וממתקים ופיצוחים, עם המחברות והפתקים שלך על השולחן, עם כל הצ'ופרים האין סופיים שהכנת לצוותים, עם מחשב שהוא בעיקר פריט נוי, ושקיים בעיקר לדו"חות

"זה לא נעים לראות גן סגור. הקביות נרדמות מסדרות בסל. ואין שם אף ילד שיבנה מהן מגדל. ואין שם אף גננת שתגיד מה מתר ומה אסור. וכל הספרים מסדרים על המדף כי אין מי שישמע ספור".

שיר ילדים, תמים, פשוט ושנראה מנותק כל כך מהסיטואציה הכאובה הזו, שיר שמספר שזה לא נעים לראות גן סגור.

אצלנו, במערכת הגיל הרך בקבוצת יבנה, המערכת שניהלת, שהובלת ושהחזקת, כמעט אף פעם לא סוגרים את הגנים. גם כשכל השאר סגורים, בחול המועד, בצומות, בקיץ, אנחנו ממשיכים לעבוד.

היום, כל מי שעבר ליד הפעוטונים והגנים ראה שערים סגורים, שמע דממה חזקה זועקת. המערכת דוממת לכבודך, אילנה, המערכת שלך עצרה מלכת, יתומה, ולא יודעת.

אילנה, לא הגיוני לדבר עלייך בלשון עבר, את כל כך נוכחת. אילנה, שם קוד לכל כך הרבה דברים, מוסד קיבוצי בפני עצמו, נמצאת בכל מקום ובכל מצב, מובילה תהליכים חינוכיים וארגוניים ומדייקת בפרטים, נמצאת בכל נקודה שאלה היא נדרשת, סוגרת הסעות, רכש, כוח אדם, מתווכחת עם המטבח ועם ספקים, מייצגת עובדות בענייני מענקים ומשכורות, אילנה שלא נשארת רק במשרד ושכל הילדים מכירים אותה, אילנה של עוגות, ופינוקים, של חיבוק, מילה טובה מדויקת וקולעת, אילנה, מעבר למנהלת, מין דבק מופלא שנמצא בכל מקום ובכל סיטואציה, ומחזיק מערכת שלמה שמונעת מכוח האנרגיה והנוכחות שלה.

מאז יום שישי ניגשים אליי רבים, והסיפורים עלייך לא מפסיקים לזרום. מהמטפלות והגננות, מהורים, מבעלי תפקידים וחברי קיבוץ, שיתופים, אנקדוטות קטנות, תיאורים של סיטואציות שבהן

תמ"ת ומערכות רישום, כי את רושמת הכל במחברות שלך. עם תמונות ממוסגרות על הקירות, שמכילות מילות פרידה ותודה ממסגרות שניהלת בעבר, שביל שלם ובוהק של מערכות חינוך, של צוותים והורים ואלפי ילדים שעיצבת את ילדותם. אילנה, אני מתנצל כל כך, אבל פירקתי לך את הצוות, אחת אחת ביום שישי. הצוות שהחזקת, שטיפחת, שלא משנה מה עבר עלינו, אסונות, מחלות, מלחמות, אובדן, את תמיד עבדת בפרך כדי להחזיק אותו חזק חזק, שלא יישבר. אני הלכתי ובישרתי להן על האובדן שלך. כמה כאב עלה שם. הבכי וההלם, הצוות האהוב שלך בכה לתוך חור עצום שרק אחת כמוך מסוגלת לפעור להן בלב. אהבה כזאת קיימת רק כלפי מנהלת שהיוותה גב ומשענת, שסמכו עליה, כיבדו אותה ואהבו אותה כל כך. אין מראה יותר מייצג וקורע לב למי שאת בשבילנו. אני מבטיח לך שכולנו נתגייס ונתמוך בהן, ולא ניתן למערכת האהובה שלך לעצור, בשבילך ולכבוד זכרך.

מעבר לאובדן הגדול שלך בתור מנהלת, בתור קולגה, אני מבכה את לכתך בתור אדם, בתור חברה. כבר עכשיו מתגעגע ומבכה כל מיני סיטואציות קטנות, אנושיות, שהיו ייחודיות רק לך. הקשר האנושי החזק שהחזקת עם כולם, היכולת שלך להקשיב לעומק, והדוגריות חסרת הפוזות שלך - אני מניח שכמו כל מי שהכיר אותך, ברחתי ביומיים האחרונים להתכתבות בינינו בוואטספ. אני מודה שבין הדמעות והכאב, גם צחקתי פה ושם, לנוכח השפה הייחודית שלנו. היית היחידה במערכת שהרגשתי בנוח "לצעוק עליה", במרכאות, וכמובן לקבל ממנה צעקות באופן קבוע, בצורה שלעתיים הלחיצה אחרים שהשתתפו איתנו ביישובות, אבל זה היה ברור שיש כאן מרחב בטוח, ושזה בצחוק, ומגיע מתוך שותפות ונוחות. ההקלטה האחרונה שלנו בסגנון הייתה, כששאלת אותי מה עם המענק למטפלות. עניתי לך ש"עלית עליי וגנבתי אותו בשביל לקנות בזוקות", ואז הקלטת לי את צמד המילים הקבוע שלך, שאני כל כך אתגעגע אליו, "תיזהר ממני". אני מתגעגע לדיסוננס בין היכולת שלך לזכור ברמה המקצועית, סכומים,

הסכמים, הצעות מחיר ותוכן של פגישות, אבל לצד זאת, בחוסר היכולת המופלא שלך לזכור כמו שצריך שמות. זאת אומרת, זכרת את האנשים, ידעת מי הם, איפה הם היו, איך הם מרגישים וכו', רק את השמות שלהם זכרת בעיוות משלך. נחליאל הפך לנחליאלי, גוגל לגוגל, דוסי לדוסה ועוד ועוד. כל כך אהבתי את זה, זה היה מופלא. אני מתגעגע לזה שכשהעזתי לסנן אותך, הגעת פיזית למשרד שלי כדי לדבר איתי על מה שרצית. לדאגה התמידית שלך אליי כבן אדם, למתנות ולצ'ופרים שהכנת למשפחה שלי במילואים ובכלל, למחשבה על הפרטים, לפעם ההיא שגרמת לי לבטל פגישה וסחבת אותי ל"אוישר עד" כדי לקנות אתך את המגבות הספציפיות שרצית לתת לעובדות לפסח, ועוד לכל כך הרבה.

משפט קבוע נוסף שלך, שהיה ייחודי לך, ושנאמר שוב ושוב בהקשר למשכורות, הוא שאת לא אוהבת את ה-10 לחודש. ביום שישי נתנאלה אמרה לי אותו בכאב, וזה ישר היכה בי. כמה פעמים שמענו אותך מתלוננת על ה-10 לחודש, ואילנה, ביום שישי היה ה-10 ו-י' בטבת. עכשיו גם אנחנו לא אוהבים את העשירי.

יעיש, רעי, שהצטרף לאחרונה לקהילה שלנו, ושאר הילדים והמשפחה, כל בית קבוצת יבנה מחבק אתכם, תמיד תישארו חלק מאיתנו. נוחי על משכבך בשלום אילנה. קיבוץ שלם כבר מתגעגע.

תנחומים

לרעי פרץ

לכל משפחת פרץ

ולקהילת מרכז שפירא

עם פטירתה של

אילנה פרץ ז"ל

רכזת הגיל הרך בקבוצת יבנה

צערכם - צערנו

בית קבוצת יבנה, וצוות המחנכות של הגיל הרך

(רעי הוא מדריך בתיכון בקבוצת יבנה)

עדכונים מענף הרכב

ההשתלמות היא חובה.

אנו מזכירים כי נהג אשר לא יבצע את ההשתלמות בזמן, לא יוכל לנהוג ברכבי הקבוצה.

3. חובת הדיווח על פגיעות ברכבים

על אף בקשותינו החוזרות ונשנות, לצערנו הרב אין רכב בקבוצת יבנה ללא פגיעות. מדובר בעניין של בטיחות ונראות. על כל פגיעה להיבדק לעומק. רק במהלך השבוע האחרון, לדוגמא, נתקלנו במכות לא מדווחות. לשם מילוי חובות הביטוח, אנו מבקשים מנהגים אשר נסעו ברכבים הבאים לגשת לשמוליק או לרונית ולדווח על הפגיעה ברכבים: רכב 117 - מכה מאחור, כניסה לתוך עמוד. רכב 75 - מכה ושפשוף בצד שמאל קדמי.

4. יצירת קשר עם הענף

בפניות דחופות אנו לרשותכם 24/7. לפניות שגרתיות - נא לפנות אלינו בשעות העבודה ועד השעה 16:00. תודה על ההבנה ושיתוף הפעולה, ענף הרכב.

1. עמדות להטענת כלי רכב חשמליים

אנו מבקשים להביא לידיעת החברים כי בסמוך למבנה המשרדים הישן של השימורים הותקנו ארבע עמדות לטעינת רכבים חשמליים. עמדות אלו מיועדות לחניה וטעינה של רכבים חשמליים של יבנה בלבד, וייצבעו בירוק. אין להחנות רכבים שאינם חשמליים בעמדות אלו. כמו כן אנו מבקשים להדגיש כי רק חברי יבנה מורשים לטעון את רכבי הקיבוץ בעמדות אלו.

כרגע פעילות רק שתי העמדות הסמוכות למבנה, והן מיועדות לרכבים מספר "0" ו-"1". שימו לב, כאשר הדלתות נמצאות במצב נעילה אין אפשרות לשחרר או לחבר את כבל הטעינה. זכרו לפתוח את הדלתות לפני פעולות אלה!

2. השתלמות חובה מטעם משרד התחבורה

בדומה לשנה שעברה וכחלק מדרישות משרד התחבורה, אנו נדרשים לבצע השתלמות בנושא נהיגה בטוחה, אחת לשנה. קישור ללומדה יישלח באמצעות SMS בתחילת השבוע הבא. פרק הזמן העומד לביצוע ההשתלמות הינו חודש ימים.

הכנה לעמדות הטעינה נוספות

מרפאה

טל. 08-8548300, אחיות 08-8548264, אחות חירום: 050-6998317, איחוד הצלה – 1221 דוא"ל: mrkyavne@clalit.org.il

אחיות: בוקר - ימים א'-ה' 08:30-07:00 ומ-12:30. צהריים-ערב: ימים א'-ד' 15:00-14:00, יום ה' 18:00-14:00. בדיקות דם - כל יום בין השעות: 8.30-7.00.

שעות קבלה של ד"ר מולא במרפאה: יום א' 11:30-07:30, יום ב' 11:00-9:00, יום ג' 12:15-11:00, יום ה' 17:40-15:40.

ליהיו ימים טובים ולחירות ולחיים טובים, לזוהי המרפאה

מהנעשה בוועדת צדקה ומעורבות 2024

ועדת צדקה

כמובן, נמשיך לעודד חברים המעוניינים להתנדב בעמותות. נתמוך ונעזור בכל הנדרש, תוך תיאום נושא הנסיעות והקילומטרים.

בישיבה האחרונה של הוועדה החלטנו להעלות את סכום התרומה לחבר. כל חבר יקבל 700 ₪ ויוכל לתרום לשני גופים שיבחר מתוך הרשימה המומלצת. אם החבר יבחר לתרום לעמותה שאינה ברשימה, יהיה עליו להביא טופס 46 ופרטי חשבון בנק להעברה בנקאית.

עוד השבוע נשלח קישור והתרומה תיעשה באופן דיגיטלי ולא באמצעות טפסים כבעבר. בתקווה שהתהליך יהיה נגיש וידידותי (בדומה להזמנת האוכל לשבת). כל הפרטים יגיעו לשושנה ויסמן, המרכזת את העברת התרומות ומבצעת את התשלומים.

בכל שאלה או בעיה, חברים שמתקשים, יוכלו להיעזר באחד מחברי צוות הוועדה.

בתקווה שמהלך זה יהיה נעים וטוב לכולנו. שנזכה להיות בצד הנותן, לימים טובים.

שמוליק ליברמן, יהודה גוטליב, עמיעל גורליק שוש אשר, קמה מרמור, אלי כהן

”פי יִהְיֶה כֶּךָ אֲבִיּוֹן... לֹא תִאֲמָץ אֶת לִבְכֶּךָ פִּי פֶתַח תִּפְתַּח אֶת יָדְךָ”

ברצוננו לשתף את החברים בנעשה בוועדת צדקה לסיכום שנת הפעילות ובתוכניות לשנת העבודה הבאה. כפי שכבר כתבנו בפעמים הקודמות, תרמנו רבות לצורכי מלחמת חרבות ברזל, ואנו ממשיכים בתרומות לעמותות של נזקקים שבהן אנו תומכים באופן קבוע.

אנו פועלים בתחום הרווחה ועזרה למשפחות במצוקה, וכן לעמותות שונות שבהן חברים מתנדבים, כגון ”יד שרה“, ”איחוד הצלה“, ”יד יששכר“, ”חסדי עירית“, ”אתגרים“, ”פנק לוחם“ ועוד.

מדי שבוע אנו מקבלים עשרות בקשות לתרומה ממשפחות שנקלעו לבעיות כלכליות בעקבות המצב הקשה.

אנו ממשיכים בקשר עם בית אפל, והשנה נקיים כבעבר סדרת מפגשים להכנת שנת בר/בת מצווה עם ילדינו בתיכון בליווי גיל, רכז הפנימייה. נעזור במימון הפעילות ובמסיבת הסיום שנמשיך לקיים.

כפר ילדים ונוער בית אפל

יד יששכר

איחוד הצלה

מכירת נעליים

"נעלי גזית" מגיעים לקבוצת יבנה
ביום ראשון כ"ו בטבת 26.1.25
בין השעות 16:00-20:00
המכירה תתקיים במשטח חדר האוכל

לפרטים והזמנות
 0529593485
 ארז גרס ועפרה גולטיב

האנשים מאחורי השמות סיפורה של משפחה חטופה

אבנר ומיה גורן, חברי ניר עוז,
 נורו ונחטפו מביתם על ידי מחבלי חמאס.
 גופתו של אבנר נמצאה בשדות המשק, ומיה הובלה לעזה.
 לאחר 55 יום התקבלה ידיעה על כך שהיא נרצחה,
 ולאחר כמה חודשים חולצה גופתה
 והובאה לקבורה בניר עוז.

סמדר אלפסה גורן, אחותו של אבנר, תהיה איתנו ותספר
 על מי שהיו בחייהם, על הרצח שלהם,
 על מה שעובר על המשפחה הקרובה והמורחבת.

האירוע יתקיים ביום ראשון,
 כ"ו בטבת, 26/1/25, בשעה 20:00,
 במועדון לחבר בקבוצת יבנה.
 הכנסות: יסכה, נחמה, דורית

"ואלה שמות" ... חידון יבנאי

מציאו את שמות היבנאים (כולל שם משפחה) המסתתרים במשפטים הבאים:
 דוגמא: "מי זוכר מה השם השלישי **בת.ד.** הראשון במסדרון של חדר האוכל?" = ישיב תדהר

1. כשאתה ניגש למעדניה, רצוי שתביא אתך קופסאות אחסון.
2. נאומו היה פתטי ועוקצני, אבל בשירו חיבר טוב-לב עם כישרון.
3. כולם בצבא חושבים שאני רב"ט רגיל, אך איש אינו מנחש שאני ממלא תפקיד בכיר ביחידה סודית.
4. בין אם נמלה חזקה חלפה על פניך, או חמור חלש נקרה בדרכך - תן לכולם כבוד.
5. כאשר מאור עיניו של הגמל כהה, קשרנו אותו לעמוד והשגחנו על צעדיו.
6. אם ישקו את הדינוזאורים קפה, הם יחיו מספר ימים, אבל במיץ פטל ישקו אותם, יחיו תשע שנים לפחות.
7. אני לא יודעת אם אצטרף לגרעין. תלוי אם יהיו לי שם חברים.
8. אתה אחראי על התוכנית של האירוע ואני אחראי לתאריך. אולי נקבע לחודש אפריל השנה?
9. מאז ומתמיד נקראו בני מינים שונים באותו שם, זאת לא תופעה נדירה כל כך.
10. בקן ליד ביתי חיו זוג ציפורי דרור. הדרורית יצאה מהקן לעתים קרובות, ואילו הדרור דגר וסיכן את הגוזלים המסכנים.

ערה לגבי המשפט האחרון - גם פמניסטיות דגולות מוכרות את הערכים שלהן תמורת חידה שנונה. (התשובות בסוף הגיליון)

רגע לפני שיוצאים לטיולי החורף

צוות טיולי חורף

"ישנם מקומות שתעבור בהם וישנם מקומות שיעברו בך"

שלום לחברי וחברות קבוצת יבנה,

אחרוני הסידורים כבר הולכים ומסתיימים, הצידיניות עוד רגע נארזות סופית, ומבט חפוז על לוח השנה מגלה לנו כי תאריך טיול החורף הראשון נמצא לו מעבר לסוף שבוע זה.

את קבוצת הווסטאפ "צוות טיולי חורף", הקמנו בפברואר 23. מאז, המציאות הכתיבה לנו שינויים והתמודדויות לאומיות, קיבוציות ואישיות. מהשלב בו בנינו ותכננו טיול לרמת הגולן, שהיה מוכן לגמרי, היה עלינו לשנות ולהתרגל לסיטואציה בה נמצאת המדינה שלנו, ומצאנו עצמנו בונים טיול חדש מבראשית.

והנה, אנו עומדים נרגשים בפתחו של טיול החורף הראשון, בו חלוצי וחלוצות קיבוצנו יצאו לתור את ירוחם וסביבתה, ויפגשו את העושר שיש לאזור להציע מבחינת הטבע, התרבות, האנשים וההיסטוריה שמציע חבל ארץ יפה זה.

לפני שנעבור לשלב התודות למלווינו הרבים, חשוב לנו לתזכר בקצרה את לוחות הזמנים של הטיול ולהזכיר מספר הנחיות כלליות:

- בכל הטיולים נלון במלון "אירוס המדבר" בירוחם. החלוקה לחדרים תהיה בהגעה למלון.
- בכל אחד ממחזורי הטיול נתפלל ביום הטיול הראשון בקיבוץ, ולאחר שנעמיס את הציוד על האוטובוס ונהנה מקפה וממאפים טריים, נצא בשעה 06:45 דרומה.

- ביום הטיול האחרון החזרה צפויה להיות עד שעה 20:30.

- כשבוע לפני הציאה לטיול תקבל כל קבוצה דגשים חשובים כדוגמת ציוד חובה ותזכורת על המסלולים ובעלי תפקידים במחזור הטיולים.

- היות ועלינו לשלוח למלון רשימת טיילים סופית עד שבועיים טרם יציאת הטיול, מנהלי הקבוצה יצרו קשר עם חברי וחברות הקבוצה מספר ימים לפני מועד זה, ויבקשו לקבל מידע עדכני אם

ישנם עדכונים/שינויים במספר היוצאים לטיול בפועל. מידע מדויק זה חשוב, היות וכל שינוי מעבר לאותם שבועיים יהיה כרוך בעלויות למלון, שאנו מבקשים לחסוך.

- אנו קוראים לציבור להתנדב בכל פעילות שיכולה לסייע להצלחתו של הטיול כדוגמת: נשיאת נשק, עזרה ראשונה, אחריות על אוכל, אחריות על תרבות, מצב רוח, שירים, משחקים ועוד ועוד. המתנדבים מוזמנים לפנות למי מבין חברי הצוות.

לאורך תקופת ההכנה הסתייענו רבות בחברים וחברות ועל כך ברצוננו למסור תודה מיוחדת שמגיעה להם כל כך. תודה למאיר אלטמן, מיכל סופר ברלב וטל בגלייבטר, חברי הצוות היוצא של טיולי החורף, שהיו, ועודם נכונים תמיד לענות, להכווין, לתזכר ולהמליץ, והכל בסבלנות, במקצועיות וביחס נעים ומעודד. תודה לחברי הנהלת הקהילה שלכל אורך הדרך הדגישו בפנינו את החשיבות החברתית בהוצאת טיולי החורף לפועל, והיו נכונים לאשר בקשות ולהיות כתובת לבירורים שלנו בעניין. תודה לגמלי, מירב בר לב ואושר קולמן על הסיוע בהזמנות המזון ותפעול הלוגיסטיקה הרבה. תודה למנור אורן המוכשרת (והסבלנית!) על תוצרי גרפיקה משובחים ומגוונים. תודה לשמוליק טסלר על עצות מקצועיות מועילות ועזרה בהדפסות מעולות, ותודה גדולה לכל אותם אנשים טובים באמצע הדרך שיעצו, המליצו, שיתפו ברעיונות ועוד.

אנו מבטיחים כי עשינו ככל יכולתנו להוציא לפועל טיול חורף שראוי לקהילת קבוצת יבנה. כולנו תקווה כי השעות, המחשבות והרצונות שהשקענו בטיול יבואו לידי ביטוי ושתיהנו מטיול מענין, איכותי, מגבש, וכזה שמשאיר טעם של עוד. תבלו!

בברכת חן הארץ!

צוות טיולי החורף:

בעז בלנקשטיין, לילך פלק, איילת אריכא, קרן אור אמיר בית אריה, גיורא לב ואבי ששון

משולחנה של מנהלת הקהילה

חמוטל דברת איתן

המוצע של הקמת "בית משותף" עם התנועה הקיבוצית. בערב שמענו מגוון דעות בנושא. האמירות נעו בין חשיבות המהלך והאמירה המשמעותית שיש במהלך כזה. כך, למשל, נאמר שהחברה בישראל זקוקה לתהליך של חיבורים, והעובדה שנוכל לשלב כוחות מרגשת, והיא צו השעה. לצד זאת רבים הביעו חשש לאובדן היכולת שלנו כתנועה להביע את הקול הייחודי שלנו, והחשש לטשטוש הזהות שלנו בתוך תנועה גדולה יותר. דעה אחת אף סברה שאם נחבור לתק"צ - נאבד את היכולת שלנו להוות גשר בין חלקי העם השונים ושהחברה לתק"צ תצבע אותנו בצבע מסוים ולא נהיה יותר "ו' החיבור". לצד זאת נשאלה השאלה - האם שיתופי הפעולה הקיימים בין התנועות לא מספיקים? עלה גם חשש שהתנועה שלנו קטנה מדי, ואם לא נחזק אותה ע"י הצטרפות לגוף גדול יותר, לא נוכל לשרוד כלל בעוד כמה שנים. באספה בשבוע הבא נביא את הנושא לדיון ולהחלטה, שאיתה יצאו הצירים למועצה. כמו כן, נאשרר את הצירים למועצה.

- ביום שלישי נפגשנו שוב, כ-60 חברים במגוון גילאים, לדון בעתיד בית סביון. הצוות שנבחר לנושא הציג את המורכבויות הקיימות כיום והציע לפתוח את הבית לקרובי משפחה מדרגה ראשונה של חברים, תוך הבטחה לשמור מקום גם לחברים בדיון שמענו את שביעות הרצון של החברים מהמעטפת של בית סביון, והמחשבה שאולי ביום מן הימים ירצו להיכנס לבית. לצד זאת הובעה הבנה לקושי שבאכלוס חלקי של הבית - הן בפן החברתי והן בפן הכלכלי. לא נשמעה התנגדות למהלך של פתיחת המקום להורים או בני זוג של חברים. בעקבות הדברים, הצוות יתכנס וינסח הצעה שגם אותה נביא בהמשך לאספה.

בסוף שבוע שעבר נודע לנו על מותה הטרגי של אילנה פרץ - שריכזה את מערכת הגיל הרך שלנו מעל לשנתיים. ביום שישי נערכנו להודיע את הבשורה המרה לצוותי הגיל הרך ולמשפחות. סגרנו את המערכת שעה לפני הסיום הרגיל על מנת לאפשר לצוות החינוכי זמן עיבוד משותף. נציגי הנהלת הקהילה נסעו לבית המשפחה להביע תמיכה ולהציע עזרה. ביום ראשון מערכת הגיל הרך היתה סגורה על מנת לאפשר לכלל הצוות להגיע להלוויה. זו הזדמנות להודות לראש המועצה, אבי פוקס, שדאג לארגן לנו אוטובוס להלוויה. חברים רבים יצאו ללוויה והיה ניכר שאילנה הייתה דמות משמעותית לרבים מאיתנו - משפחות הגיל הרך, צוותי החינוך, צוות העובדים בבניין משרדים ועוד רבים וטובים שהכירו אותה "מהשבילים". אילנה ניחנה בעין טובה ולב רחב ומכיל, האירה פנים לכל אדם והיא נגעה בלב מי שהכיר אותה.

מערכת הגיל הרך חזרה לתפקד החל מיום שני והערכתי שלוחה לצוות העובדות - שהן מצליחות לעשות זאת, לצד ההתמודדות עם הכאב על האובדן. תודה רבה והערכה רבה גם לניר שהגיע מהמילואים וניהל את כל החירום לילות וימים - מיום שישי ועד יום שלישי. ניר חזר למילואים רק לאחר שווידא שהמערכת יכולה לחזור ולתפקד. ועוד תודה והערכה לנעמי ליבר שעשתה מאמץ ופינתה את עצמה כדי שתוכל לחזור ולרכז את המערכת עד שתימצא מחליפה קבועה לאילנה.

השבוע התקיימו שני ערבים חשובים שלשמחתי הייתה בהם נוכחות יפה:
- ביום ראשון נפגשנו כ-40 איש עם שרה עברון - מזכ"לית הקב"ד כדי לשמוע ממנה את התהליך

בוא הביתה

כתב: מרגו גוריאן, תרגם: אבי קורן

אֲנִי כָּבֵד לֹא אֶבְכֶּה לֹא אֶצְעֵק
 לֹא אֶהְיֶה רָעָה
 בּוֹא הַבֵּיתָה
 הַסֵּתֶפֶל כָּל כֶּךָ מֵאַחֵר
 עוֹד מַעֵט יִהְיֶה כָּבֵד מִחֵר
 אֲזוּ בּוֹא הַבֵּיתָה.
 בּוֹא תִרְאֶה אֵיךְ לִכְבוֹדֶךָ
 פֹּה הַכִּנְתִּי אֲרוּחַת מַלְכִּים
 הַתִּנּוֹר בּוֹעֵר וְחֵם
 בּוֹא תֵּשֶׁב אֶל הַשְּׁלֶחֶן
 אֲזוּ בּוֹא אֲזוּ בּוֹא כִּי מֵאַחֵר
 אֲזוּ בּוֹא הַבֵּיתָה
 אֵינִי רוֹצֶה לִּהְיוֹת לְבָדִי
 בּוֹא תִּהְיֶה אִתִּי

בּוֹא הַבֵּיתָה
 אֲנִי כָּבֵד לֹא אֶמַּר אֶף מְלָה
 לֹא אֶהְיֶה רָעָה.
 בּוֹא הַבֵּיתָה
 עוֹד מַעֵט שׁוֹב בִּקְרִי יִזְרַח
 וְלִבִּי עֲצוּב פֹּה כָּל כֶּךָ
 בּוֹא הַבֵּיתָה.
 בּוֹא תִרְאֶה הַכֹּל מוֹכֵן
 וְאֲנִי עוֹד קֶצֶת בּוֹכָה וּמְחַכָּה
 וְיִהְיֶה לִּי פֹה עֲצוּב
 אִם אַתָּה עוֹד לֹא תִּשׁוּב
 אֲזוּ בּוֹא אֲזוּ בּוֹא כִּי מֵאַחֵר
 אֲזוּ בּוֹא הַבֵּיתָה.

על השירים: יצחק ברוכי

כתובת המערכת: bimkomon@gmail.com

יש לשלוח חומר עד יום רביעי ב-09:00. במקרים חריגים עד רביעי ב-16:00 - בתיאום מוקדם.